

Kohtuasi C-88/23

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

15. veebruar 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Svea apellatsioonikohus (patendi- ja kaubandusajade apellatsioonikohus, Rootsi))

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. veebruar 2023

Apellant:

Parfümerie Akzente GmbH

Vastustaja:

KTF Organisation AB

Põhikohtuasja ese

Kosmeetikatoodete turundamine (internetimüük); teatud reklaamväidete kasutamise ja teatud kaupade turustamise keeld.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõike 2 tõlgendamine; kooskõlastatud valdkonna ulatus; ELTL artikkel 267.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõiget 2 tuleb liidu õigust ja selle tõhusat rakendamist arvestades tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigus, mille kohaselt ei kohaldata kooskõlastatud valdkonda kuuluvaid riigisiseseid õigusnorme, sealhulgas direktiivi 2005/29/EÜ ülevõtvaid riigisiseseid

õigusnorme, kui teenuseosutaja on asutatud teises liikmesriigis ja osutab infoühiskonna teenuseid sealt ning puuduvad tingimused, mis võimaldaksid kohaldada [direktiivi 2000/31/EÜ] artikli 3 lõiget 4 ülevõtivatest riigisisestest õigusnormidest tulenevaid erandeid.

2. Kas kooskõlastatud valdkond hõlmab direktiivi 2000/31/EÜ kohaselt sellise toote turustamist müüja veebisaidil ja internetimüüki, mis on väidetavalt märgistatud viisil, mis on vastuolus ostja liikmesriigis selliste kaupade suhtes kohaldatavate nõuetega?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, jäävad direktiivi 2000/31/EÜ artikli 2 punkti h alapunkti ii kohaselt kooskõlastatud valdkonnast välja ka kaupade tarne ja kaupade eneste suhtes esitatavad nõuded ka siis, kui kaupade tarnimine on turustamise ja internetimüügi vajalik etapp, või tuleb kaupade tarnimist pidada turustamise ja internetimüüki toetavaks ning neist lahutamatuks osaks?

4. Millist kaalu, kui üldse, omab küsimuste 2 ja 3 analüüsimisel asjaolu, et kaupade suhtes kohaldatavad nõuded tulenevad riigisisestest õigusnormidest, millega võetakse üle ja täiendatakse valdkondlikke liidu õigusakte, sealhulgas direktiivi 75/324/EMÜ artikli 8 lõiget 2 ja määruse [nr] 1223/2009 artikli 19 lõiget 5, ning mis tähendab, et kaupade suhtes kohaldatavad nõuded peavad olema täidetud selleks, et kaupu oleks võimalik liikmesriigis turule lasta või lõpptarbijatele tarnida?

Viidatud liidu õiguse sätted ja Euroopa Kohtu praktika

Direktiivi 2000/31/EÜ põhjendused 18 ja 21; artikli 2 punkti h alapunkt ii ning artikli 3 lõiked 1, 2 ja 4

Direktiivi 75/324/EMÜ artikli 8 lõiked 1 ja 2

Määruse (EÜ) nr 1223/2009 artikli 19 lõike 1 punkt d ja artikli 19 lõige 5 ning III lisa

Direktiivi 2005/29/EÜ artikkel 11

Direktiiv (EL) 2020/1828

Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2011. aasta otsus eDate Advertising jt (C-509/09, EU:C:2011:685) punktid 53–68

Euroopa Kohtu 2. detsembri 2010. aasta otsus Ker-Optika (C-108/09, EU:C:2010:725) punktid 24–31

Euroopa Kohtu 1. oktoobri 2020. aasta otsus A (ravimireklaam ja -müük internetis) (C-649/18, EU:C:2020:764) punktid 54–59

Viidatud riigisisese õiguse sätted

Elektroonilise kaubanduse ja muude infoühiskonna teenuste seaduse (2002:562) (e-kaubanduse seaduse) (Lag (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster (e-handelslagen)) § 3 esimene lõik ja § 5

Turundusseaduse (2008:486) (Marknadsföringslag (2008:486)) §-d 2, 3 ja 23

Kosmeetikatoodete määruse (2013:413) (Förordning (2013:413) om kosmetiska produkter) § 4 esimene lõik

Rootsi kriisireguleerimise ameti eeskirjad aerosoolide kohta (MSBFS 2018:1) (Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps föreskrifter om aerosolbehållare (MSBFS 2018:1))

Asjaolude ja menetluse lühiülevaade

- 1 Kohtuasja pooled on KTF Organisation AB (Rootsi keemiatoodete tarnijate ühendus; edaspidi „KTF“) ja Parfümerie Akzente GmbH (edaspidi „Parfümerie Akzente“). KTF on äriühing, kes teenindab tööstusorganisatsiooni, mis ühendab ettevõtjaid, kes impordivad, toodavad või turustavad keemilisi või tehnilisi tarbekaupu, näiteks kosmeetikatooteid ja hügieenitarbeid. Parfümerie Akzente on Saksa äriühing, kes oma veebisaidi parfumdreams.se kaudu turundab ja müüb juuksehooldustooteid ja muid kosmeetikatooteid. Veebisaidi kaudu toimuv turundus ja müük on suunatud Rootsi turule ja Rootsi klientidele.
- 2 KTF väitis, et Parfümerie Akzente kasutas ebaausaid turundusvõtteid, ja esitas 2020. aasta veebruaris selle äriühingu vastu hagi Patent- och marknadsdomstolenile (Stockholmi esimese astme kohtu juures tegutsev patendi- ja kaubanduskohus (Rootsi)); edaspidi „PMD“). Selles kohtuasjas väitis KTF muu hulgas, et PMD peaks rahalise karistuse ähvardusel keelama Parfümerie Akzentel
 - teatud konkreetsete reklaamväidete kasutamise kosmeetikatoodete ja juuksehooldustoodete turundamisel;
 - teatud kosmeetikatoodete turundamise, millel on aerosoolidosaatoreid, millel puudub direktiivi 75/324 ülevõtivate ja täiendavate Rootsi õigusnormide kohane rootsikeelne märgistus;
 - teatud kosmeetikatoodete turundamise, millel puudub määrust nr 1223/2009 täiendavate Rootsi õigusnormide kohane rootsikeelne märgistus.
- 3 PMD rahuldab KTF-i nõuded. Kohus leidis, et vaidlustatud turundusvõtted olid ebaausad ning Rootsi reklaami- ja kaubandustavasid käsitlevate õigusnormide kohaselt oli alust keelata Parfümerie Akzentel selliste turundusvõtete kasutamine.

- 4 PMD analüüsis kõigepealt turundamist reguleeriva Rootsi õiguse kohaldatavust hagi selle osa suhtes, mis puudutas kaebuse esemeks olevaid reklaamis kasutatud väiteid, mida esitati veebisaidil. Kohtu hinnangul on Parfümerie Akzente Saksamaal asutatud teenuseosutaja. Vaidlusaluste kaupade müük internetis kujutab endast infoühiskonna teenust. Samuti leidis PMD, et kõnealused veebisaidil esitatud reklaamväited on osa sellest teenusest ning neid väiteid reguleerivad nõuded kuuluvad kooskõlastatud valdkonda.
- 5 PMD arvates tähendab see, et Parfümerie Akzentel oli kooskõlastatud valdkonnas õigus osutada oma infoühiskonna teenust Rootsis asuvatele teenuse saajatele, ilma et tema suhtes oleks kohaldatud Rootsi õigusnorme. Sellega seoses tõlgendas PMD direktiivi 2000/31 ülevõtvaid Rootsi õigusnorme nii, et kohus pidi kõnealuses valdkonnas kohaldama Rootsi õigust, kuid Rootsi õiguse kohaldamine ei saa üldiselt tähendada, et teenuseosutaja Parfümerie Akzente suhtes kohaldatakse rangemaid nõudeid, kui on ette nähtud asukohajärgse riigi Saksamaa materiaalõiguses.
- 6 Lisaks märkis PMD, et direktiiv 2005/29 on täielikku ühtlustamist ettenägev direktiiv. Nimetatud kohtu arvates tähendab see, et direktiivi sätetele tuleb anda sama tähendus ja kohaldamisala kogu Euroopa Liidus ning liikmesriigid võivad kehtestada ainult direktiivi ja Euroopa Kohtu praktikaga kooskõlas olevaid õigusnorme. PMD jäi seisukohale, et järelikult ei tohiks Saksa ja Rootsi õiguse vahel olla mingeid erinevusi, mis võiksid põhjustada seda, et Rootsi õigust kohaldades kehtivad Parfümerie Akzentele rangemaid nõudeid, kui on ette nähtud Saksa õiguses või mis muul viisil takistavad teenuste vaba liikumist. Kohus märkis, et Parfümerie Akzente ei ole selgitanud, mil viisil on turundamist reguleeriv Rootsi õigus piiravam kui direktiiv 2005/29 või Saksa materiaalõigus. Selle põhjal ja kuna vaidlustatud reklaamväited avaldasid mõju Rootsis, ei olnud mingit takistust kohaldada turundamist reguleerivaid Rootsi õigusnorme.
- 7 Parfümerie Akzente esitas PMD otsuse peale apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule ja leidis, et see kohus peaks KTF-i nõuded rahuldamata jätma.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 8 KTF väidab, et vaidlustatud turundusvõtted on ebaausad ja tuleb seetõttu keelata. Parfümerie Akzente on oma veebisaidi kaudu turundanud valesti märgistatud kaupu ning müünud ja tarninud neid kaupu Rootsi lõpptarbijatele. See äriühing on turundanud ja müünud teatud kosmeetikatooteid, millel on aerosoolidosaatorid, mis ei ole märgistatud kooskõlas Rootsi õigusnormidega, millega võetakse üle ja täiendatakse direktiivi 75/324. Rootsis ei ole seaduslik turustada ega tarnida lõpptarbijatele kaupu aerosoolidosaatoritega, millel puudub selline rootsikeelne märgistus. Lisaks sellele on Parfümerie Akzente turundanud ja müünud teatud koguses kosmeetikatooteid, millel puudub määruse nr 1223/2009 artikli 19 lõike 1 punkti d ja sama määruse III lisa kohane rootsikeelne teave konkreetsete

ettevaatusabinõude kohta, mida tuleb nende kaupade kasutamisel järgida. Selline teave tuleb määrust täiendavate Rootsi õigusnormide kohaselt esitada rootsi keeles. Rootsis on ebaseaduslik turundada või tarnida lõpptarbijatele kosmeetikatooteid, millel puudub rootsikeelne teave konkreetsete ettevaatusabinõude kohta.

- 9 Seoses direktiivi 2000/31 ja seda direktiivi ülevõtvate Rootsi õigusnormide tähtsusega on KTF väitnud järgmist. Parfümerie Akzente on turundanud ja müünud oma kaupu Rootsi turul. Seega on turundusvõtted avaldanud mõju Rootsis. Direktiivi 2005/29 ülevõtmiseks kehtestatud Rootsi õigusnormid on ülimuslikud direktiivi 2000/31 ülevõtmiseks kehtestatud õigusnormide suhtes. Seega on turundamist reguleerivas õiguses üldtunnustatud sihtriigi põhimõte direktiivist 2000/31 lähtuvate Rootsi õigusnormide kohaselt ülimuslik päritoluriigi põhimõtte suhtes. Direktiiv 2005/29 on täielikku ühtlustamist ettenägev direktiiv ja seega ei saa turundamist reguleerivad Rootsi õigusnormid kunagi olla rangemad kui Saksa õiguse normid. Kuna vaidlustatud turundusvõtted puudutavad muu hulgas kosmeetikatooteid ja dosaatoreid, mida ei tohi Rootsi turul turustada, ei ole Saksa õiguse sätteid ka asjasse puutuvad.
- 10 Parfümerie Akzente on vaidlustanud KTF-i nõuded ja väited, et äriühing on tegutsenud vastuolus turundamist reguleerivate Rootsi õigusnormidega.
- 11 Parfümerie Akzente väidab, et direktiiv 2000/31 ja direktiivi ülevõtvad Rootsi õigusnormid kujutavad endast takistusi, kuna e-kaubanduse valdkonnas osutatava teenuse osutajale kohaldatakse rangemaid nõudeid, kui on ette nähtud teenuseosutaja asukohajärgse riigi asjakohases materiaalsoiguses. Nende nõuete kohaselt tähendab päritoluriigi põhimõtte käesoleval juhul, et Rootsi õigust ei kohaldata siis, kui turundamist reguleerivad Saksa õiguse nõuded on leebemad kui Rootsi nõuded. Päritoluriigi põhimõtte on kohaldatav kohtuasja selle osa suhtes, mis puudutab veebisaidil esitatud reklaamväiteid. See põhimõtte ei kehti aga kohtuasja nende osade suhtes, mis puudutavad valesti märgistatud kaupade turustamist, kuna direktiivist 2000/31 tuleneb, et kauba tarnimisele tuleb kohaldada riigisiseseid õigusnorme, sõltumata sellest, et leping on sõlmitud elektrooniliselt.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühiülevaade

- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses on tekkinud küsimused, mis puudutavad esiteks direktiivi 2000/31 ülevõtmist Rootsis ja selle kooskõla liidu õigusega ning teiseks kooskõlastatud valdkonna ulatust.
- 13 Direktiiv 2000/31 on Rootsis üle võetud e-kaubanduse seadusega, mida kohaldatakse infoühiskonna teenuste ning selliste teenustega seotud tegevuste alustamise ja läbiviimise suhtes. Infoühiskonna teenused on näiteks kommertsteadaannete saatmine internetis ja kaupade müük internetis (vt näiteks direktiivi 2000/31 põhjendust 18).

- 14 Direktiivi artikli 3 lõikest 1 tuleneb, et iga liikmesriik peab tagama, et tema territooriumil asutatud teenuseosutaja poolt osutatavad infoühiskonna teenused on kooskõlas kõnealuses liikmesriigis kohaldatavate kooskõlastatud valdkonda kuuluvate riigisiseste sätetega. Lisaks tuleneb nimetatud direktiivi artikli 3 lõikest 2, et liikmesriigid ei tohi kooskõlastatud valdkonda kuuluvatel põhjustel piirata teisest liikmesriigist pärit infoühiskonna teenuste osutamise vabadust.
- 15 Euroopa Kohtu praktika põhjal on selge, et direktiivi artikkel 3 ei eelda selle riigisisesse õigusesse ülevõtmist konkreetselt kollisiooninormide vormis. Kuna aga tegemist on kooskõlastatud valdkonnaga, peavad liikmesriigid siiski tagama, et e-kaubanduse teenuse osutajale ei kehti rangemad nõuded, kui on ette nähtud selle teenuseosutaja asukohajärgses liikmesriigis kehtivas materiaaõiguses, välja arvatud artikli 3 lõikes 4 sõnaselgelt esitatud tingimuste korral (vt 25. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus eDate Advertising jt, C-509/09, EU:C:2011:685, punktid 53–68).
- 16 Direktiivi 2000/31 artikli 3 lõige 1 on üle võetud e-kaubanduse seaduse §-ga 5. Sellest paragrahvist tuleneb, et kooskõlastatud valdkonnas kohaldatakse Rootsi õigust infoühiskonna teenuste suhtes, mida osutavad Rootsis asutatud teenuseosutajad, sealhulgas juhul, kui teenused on täielikult või osaliselt suunatud teenuse saajatele, kes asuvad mõnes teises EMP riigis. Selle sätte mõjul peavad kõik Rootsis asutatud teenuseosutajad infoühiskonna teenuseid osutades täitma kooskõlastatud valdkonda kuuluvaid Rootsi nõudeid. See kehtib ka juhul, kui teenused on suunatud ainult teises EMP riigis asuvatele teenuse saajatele. Seega on tegemist kollisiooninormiga, mis rakendab päritoluriigi põhimõtet osaliselt. E-kaubanduse seaduse kohaldamisala raames käsitatakse seda kollisiooninormi ülimuslikuna turundamist reguleerivas Rootsi õiguses üldiselt kehtiva sihtriigi põhimõtte suhtes.
- 17 See osa päritoluriigi põhimõttest, mida kohaldatakse väljaspool Rootsit asuvate teenuseosutajate suhtes, on sätestatud e-kaubanduse seaduse §-s 3. Nimetatud paragrahvi esimese lõigu kohaselt on mõnes muus EMP riigis kui Rootsis asuval teenuseosutajal õigus pakkuda infoühiskonna teenuseid Rootsis asuvatele teenuse saajatele, ilma et kooskõlastatud valdkonda kuuluvad Rootsi nõuded seda takistaksid. Selle sättega on üle võetud direktiivi 2000/31 artikli 3 lõige 2, milles sätestatakse, et liikmesriigid ei tohi kooskõlastatud valdkonda kuuluvatel põhjustel piirata teisest liikmesriigist pärit infoühiskonna teenuste osutamise vabadust.
- 18 E-kaubanduse seaduse § 3 esimene lõik ei ole samasuguse sõnastusega nagu direktiivi 2000/31 artikli 3 lõige 2. Seejuures ei ole Rootsi õigusnormis, erinevalt artikli 3 lõikest 2, ette nähtud, et kooskõlastatud valdkonda kuuluvad Rootsi nõuded ei tohi piirata teisest liikmesriigist pärit infoühiskonna teenuste osutamise vabadust. Samuti ei sätestata selles kooskõlas Euroopa Kohtu seisukohaga, et Rootsi nõudeid tuleb kohaldada tingimusel, et teenuseosutajale ei kohaldata rangemaid nõudeid, kui on ette nähtud selle teenuseosutaja asukohajärgses liikmesriigis kehtivas materiaaõiguses.

- 19 Rootsi sätte sõnastust võib seega mõista nii, et kooskõlastatud valdkonda kuuluvaid Rootsi nõudeid ei kohaldata väljaspoolt Rootsit pärinevate teenuste suhtes, sõltumata sellest, kas Rootsi nõuded on päritoluriigi nõuetest rangemad või mitte. Direktiivi 2000/31 üle võtmisel on Rootsi seadusandja ühtlasi kehtestanud päritoluriigi põhimõtte selliselt, et kooskõlastatud valdkonnaga hõlmatud teenuse osutaja puhul piisab sellest, kui ta täidab teenuseosutaja asukohajärgses riigis kehtivaid nõudeid.
- 20 Kui e-kaubanduse seaduse § 3 esimest lõiku tõlgendada nii, et välismaine ettevõtja saab Rootsis vabalt ja ilma takistusteta teenuseid pakkuda, siis oleks direktiivi 2000/31 artikli 3 lõige 2 tõepoolest üle võetud viisil, mis on kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega kohtuasjas eDate Advertising jt. Selline süsteem tagaks vaieldamatult, et üldreeglina ei kohaldata välismaisele ettevõtjale mitte kunagi selliseid kooskõlastatud valdkonda kuuluvaid Rootsi nõudeid, mis on rangemad, kui on ette nähtud selle teenuseosutaja asukohajärgses liikmesriigis kehtivas materiaa lõiguses. Samas tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates küsimus, kas artikli 3 lõike 2 selline ülevõtmine oleks kooskõlas liidu õiguse ja selle tõhusa kohaldamisega.
- 21 Näiteks tähendaks selline ülevõtmine, et direktiivi 2005/29/EÜ ülevõtvaid turundamist reguleerivaid õigusnorme ei saa põhimõtteliselt kohaldada, kui teenuseosutaja asub teises liikmesriigis ja osutab sealt infoühiskonna teenuseid. See omakorda tähendaks muu hulgas, et konkurendid või tarbijaühendused, keda teatud internetiturunduse võtted mõjutavad, oleksid sunnitud pöörduma teenuseosutaja asukohajärgse riigi kohtute ja muude ametiasutuste poole, et algatada seal menetlus teises keeles ja teise liikmesriigi materiaa lõiguse alusel. Isegi kui võtta arvesse näiteks direktiivis (EL) 2020/1828 tarbijate kollektiivsete huvide kaitsmise esindushagide kohta ette nähtud kaitsvate normide tausta, võib sellise süsteemi siiski tarbijakaitse kõrge taseme ja direktiivi 2005/29/EÜ sätetega kooskõla tagamise süsteemi puudutavas osas kahtluse alla seada (vt eelkõige artiklit 11).
- 22 Kokkuvõttes ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates selge ega lahti seletatud, kuidas tuleb liidu õigust tõlgendada selles osas, mis puudutab kooskõla liidu õigusega ja selle tõhusat kohaldamist seoses artikli 3 lõike 2 rakendamisega nii, et kooskõlastatud valdkonnas ei saa üldjuhul kohaldada riigisiseseid nõudeid, sealhulgas selliseid riigisiseseid nõudeid, millega võetakse üle direktiiv 2005/29, kui teenuseosutaja asub teises liikmesriigis ja osutab sealt infoühiskonna teenuseid.
- 23 Seoses kooskõlastatud valdkonna ulatusega on eelotsusetaotluse esitanud kohus märkinud, et see hõlmab nõudeid, mis puudutavad selliseid tegevusi internetis nagu *on-line* teave, *on-line* reklaam, *on-line* pakkumine ja *on-line* lepingud. See ei hõlma aga liikmesriikide õiguses kaupade kohta esitatud nõudeid, nagu ohutusnormid, märgistamiskohustused või vastutus kaupade eest, ega liikmesriikide nõudeid, mis käsitlevad kaupade tarnimist või vedu (vt direktiivi 2000/31 põhjendus 21 ja artikli 2 punkt h).

- 24 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et kooskõlastatud valdkond hõlmab nõuded, mis reguleerivad kaupade müüki internetis. Kooskõlastatud valdkonda ei kuulu siiski niisuguste kaupade tarnele esitatavad nõuded, mille osas leping sõlmiti elektrooniliselt. Liikmesriigi õigusnormid, mis käsitlevad tingimusi, mille kohaselt võib liikmesriigi territooriumil internetis müüdavaid kaupu tarnida, ei kuulu selle direktiivi kohaldamisalasse (vt 2. detsembri 2010. aasta kohtuotsus Ker-Optika, C-108/09, EU:C:2010:725, punktid 24–31).
- 25 Direktiivi 2000/31 ega Euroopa Kohtu praktika põhjal ei ole selge, kuidas see toimib olukorras, kus turundamine ja internetimüük puudutab kaupu, mille märgistus on väidetavalt vastuolus nõuetega, mida nende kaupade suhtes kohaldatakse ostu sooritanud tarbija liikmesriigis. Nimelt ei selgu Euroopa Kohtu praktikast üheselt, kas direktiivi 2000/31 kohane kooskõlastatud valdkond hõlmab sellise toote turundamise ja internetimüügi kohta kehtivaid nõudeid, mis väidetavalt ei vasta toote enda kohta kohaldatavatele nõuetele.
- 26 Kui kooskõlastatud valdkond hõlmab sellises olukorras kauba turundamist ja internetimüüki, tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ühtlasi küsimus, kas direktiivi 2000/31 artikli 2 punkti h alapunkti ii kohaselt tuleb tarne ja kauba kui niisuguse kohta kehtivad nõuded kooskõlastatud valdkonnast välja arvata.
- 27 Internetimüügi puhul, kui teenuseosutaja müügitegevus on täielikult suunatud tarbijatele teises liikmesriigis, milles teenuseosutajal ei ole püsivat tegevuskohta, on kauba tarnimine praktikas vajalik teenuse osutamise etapp, mistõttu seda peetakse teenuse osutamist toetavaks ja sellest lahutamatuks osaks. Seega sellistel juhtudel on kauba tarnimine internetimüügi oluline tingimus.
- 28 Kui kooskõlastatud valdkond hõlmab sellises olukorras kauba turundamist ja internetimüüki puudutavaid nõudeid, kuid mitte tarne ega kaupa kui sellist puudutavaid nõudeid, võiksid eri liikmesriikide õigusraamistikud olla kohaldatavad tehingu eri etappides. Sellisel juhul võib tekkida olukord, kus on iseenesest seaduslik turundada ja müüa kaupa tarbijale internetis, kuid samal ajal on ebaseaduslik kaupa tarbijale tarnida. Seega võib öelda, et direktiivi 2000/31 eesmärk kõrvaldada õiguslik ebakindlus ja edendada kaupade vaba liikumist muu hulgas internetimüügi puhul, on nurjunud.
- 29 Täiendav aspekt kooskõlastatud valdkonna ulatuse hindamisel on direktiivi 2000/31 ja muude liidu õigusaktide vaheline seos ja koostoime. Nõuded, mida kauba kui sellise suhtes tarbija liikmesriigis kohaldatakse, võivad tegelikkuses, nagu käesoleval juhul, tuleneda riigisisestest õigusnormidest, millega võetakse üle ja täiendatakse valdkondlikke liidu õigusakte, sealhulgas direktiivi 75/324 artikli 8 lõiget 2 ja määruse nr 1223/2009 artikli 19 lõiget 5, ning see tähendab, et kaupade kohta kehtivad nõuded peavad olema täidetud, et kaupu oleks võimalik selles liikmesriigis turule lasta või lõpptarbijatele tarnida.